

je Láhánková Marcela

ZPRÁVODAJ

Čas vánoční opět přišel k nám
Hodně zdraví, štěstí a lásky
do roku 1997 přejeme Vám

VESELICE

OBSAH:

Slovo starosty obce

Zamyšlení nad výchovou dětí v rodinách a stáří

Rozvoj ovocnářství na Veselici

Naše příjmení - jejich vznik

Historie rodu Halamových

Druhá soutěž malých rybářů

Činnost Hasičského sboru Veselice

Společenská kronika

Sdělení redakční rady zpravodaje

10

PROSINEC 1996

Slovo starosty

Vážení občané!

Využívám Veselického zpravodaje k Vaší informaci o dění v naší obci v druhém pololetí letošního roku. V součinnosti se členy obecního zastupitelstva jsme pravidelně v jednotlivých měsících řešili problémy naší obce. S uspokojením můžeme konstatovat, že je dobře zabezpečena doprava našich občanů do zaměstnání a dětí do škol. Využití autobusu ČSAD (nyní Seco Trans, a. s. Kosmonosy - Mladá Boleslav) v kombinaci s malým autobusem firmy Mědoma s. r. o. se osvědčuje.

Po přestěhování nájemce prodejny potravin a hospůdky paní Jany Vlasákové a její rodiny do obce Běchary jsme řešili udržení provozuschopnosti těchto zařízení. Po značném úsilí se nám to podařilo.

Nájemcem a provozovatelem prodejny potravin je od 1. srpna 1996 pan František Borovička z Dolního Bousova. Zabezpečuje v prodejně pro občany obce veškerý sortiment potravinářského zboží, zeleniny a drogistického sortimentu. Jako prodavačka byla pro tuto prodejnu získána Marie Kodriková z Veselice čp. 21.

Nájemcem a provozovatelem veselické hospůdky je od 1. září 1996 pan Antonín Živný z Rabakova. Vedoucí této prodejny je Ludmila Bucková z Veselice čp. 38.

K zabezpečení výstavby obecního vodovodu byla uskutečněna jednání s ředitelem životního prostředí okresního úřadu, okresním hygienikem a Okresní správou silnic Mladá Boleslav. Dále byla provedena jednání s Meliorační správou Kosmonosy a Stavebním úřadem Dolní Bousov. Předpokládaná doba zahájení výstavby vodovodu je rok 1997. S předstihem chci upozornit občany, že v místech vodních zdrojů pod Rychnovami a jejich nejbližším okolím (chatová osada a rybník) bude vnitřní ochranné hygienické pásmo.

V měsíci říjnu 1996 bylo provedeno jednání s vedením firmy Compag, a. s., která vyváží domovní odpady z obce na okresní skládku do Benátek nad Jizerou. Vzhledem k celostátnímu zdražení pohonných hmot zvyšuje tato firma od 15. listopadu 1996 poplatek za odvoz popelnic. Za odvoz jedné popelnice je zvýšen poplatek na 26,50 Kč.

Závěrem chci poděkovat redakční radě Veselického zpravodaje za jejich obětavou práci při jeho zpracovávání a distribuci. Velmi tím napomáhají informování občanů obce i veselických rodáků, kteří dnes bydlí v jiných městech a vesnicích. Jsme v tomto směru příkladem, neboť dnes jen velmi málo obcí vydává vlastní zpravodaj, a to ne z důvodů finančních, ale hlavně pro jeho náročnost a pracnost.

Vážení spoluobčané a čtenáři Veselického zpravodaje! Využívám této možnosti k tomu, abych Vám popřál příjemné prožití vánočních svátků a do nového roku 1997 hodně zdraví, štěstí a spokojenosti.

Starosta obce MIROSLAV PAŽOUT

Zamyšlení nad výchovou dětí v rodinách a stářím

Vánoční svátky jsou přede dveřmi a snad ve všech rodinách se připravují na oslavu Štědrého dne a veselého Silvestra s příchodem nového roku 1997. Většina dětí se těší na svátky, na dárky, které dostanou pod vánoční stromček, a celá rodina na pohodu, přátelství a lásku. Dojde i na hodnocení uplynulého období a na předsevzetí a plány do nového roku. Ale není tomu tak vždycky.

Cestou autobusem jsem slyšel, jak se mezi sebou baví děti vracějící se ze školy. Škádli se mezi sebou, smály se tak, jak přísluší mládí. Mezi nimi jeden školák začal vyprávět, že až přijde domů, bude ho dědek nutit do učení a do práce. "Je to hrozný protiva, otravuje nejen mne, ale i rodiče. Nejradeji, aby již umřel, a tak jsme se ho všichni zbavili, aby již šel do..." Z úst školáka se dále linula řada nevybíravých slov na dědečka. V tomto postoji k dědečkovi se odráželo nejen výchovné působení rodičů a rodinného prostředí k úctě ke stáří, ale i působení jeho kamarádů. Ti totiž dychtivě naslouchali nevybíravým slovům tohoto chlapce bez jediného náznaku nesouhlasu.

Vratme se proto k vlastním problémům stáří, které je nevyhnutelnou součástí každého živého tvora, každého, kdo nezemře v mladém věku. Stáří je třeba chápat jako závěrečnou etapu před koncem života. Je to čas, který je neúprosný, nepodplatitelný. Každému jednotlivci bez rozdílu ubíhá, neboť každý postupně stárne. Světová zdravotnická organizace podle odborných studií považuje věkové rozpětí 60 - 74 let jako rané stáří. Za počátek vlastního stáří je pokládáno období od 75 let výše.

Rozhodující a pro praktický život určující je skutečný věk člověka, který odpovídá věku funkčnímu. V naší republice bylo zákonem stanoveno 60 let u mužů a 57 u žen pro odchody do důchodu. V současnosti se projednává novela tohoto zákona. Pro jednotlivce tak nastává období raného stáří. Pracující člověk se s tímto faktem často velmi obtížně vyrovnává. Většinou z důvodů prožívané pracovní a společenské odloučenosti, která vyplývá z nutnosti opustit zastávané pracovní místo. Někteří lidé v této době odmítají vstoupit na vědomí příchodu vlastního stáří, které má své typické poznávací znaky a nelze je zakrýt. Je to nezadržitelný vývojový proces organismu, který probíhá pozvolna po celý život člověka, i když u někoho rychleji. Někteří jednotlivci se již v období raného stáří mnohdy stanou neproduktivní a stávají se závislými na pomoci střední generace. Někteří potřebují plnou a jiní pouze částečnou pomoc. Stáří je ve své podstatě stejné.

Pozastavme se u představ, které mají mnozí jednotlivci a většina naší společnosti ke stáří. Za prvé je přebírán názor, že dříve se staří lidé měli lépe než nyní, neboť si dovedli vytvořit stáří plné moudrosti, trpělivosti a laskavosti. Za druhé a častěji je stáří chápáno jako období marnosti a útrap všeho druhu. Vyplývá to především z poznatků, že u značné části lidí se projevují různé nemoci a jejich léčení je často dlouhodobé.

Vratme se však k našemu školákovi. Zobecníme-li ve skutečnosti přístup uvedeného chlapce ke starému dědečkovi, dojdeme k závěru, že řada rodin u nás se stala spotřebními a konzumními a že výchovné působení je zde často zanedbáváno a směřováno

jinam. Z toho vyplývá, že kde není uplatňován kladný cit k dětem, není ani realizován ke starým příslušníkům rodiny. Děti mají mít úctu ke starším lidem. Jsou k tomu vedeny ve škole i v některých rodinách. Často se o těchto problémech hovoří i ve sdělovacích prostředcích. Zamysleme se však nad tím, co vlastně děti vědí o stáří. Víme, že děti jsou zaměstnány samy se sebou. Mají i množství vlastních problémů, zájmů a mnohdy i málo času. Totéž však dnes vidí u svých rodičů. Mohou děti mít vůbec schopnost naslouchat starému dědečkovi nebo babičce? Mohou s nimi hovořit a pochopit jejich jednání? Musíme si uvědomit, že děti přejímají do svého chování a jednání totéž co jejich rodiče uplatňují vůči prarodičům. Přitom si rodiče často neuvědomují fakt, že jak oni se chovají ke svým starým rodičům, tak se k nim pravděpodobně budou chovat jejich vlastní děti. Zapomínají, že i oni jednou zestárnou a budou jíst "ovoce svých stromů"!!!

Závěrem, vážení čtenáři, přijměte tento vánoční vzkaz pro "ty starší". Vážená starší generace! Zůstaňte aktivní ve své činnosti. Pamatujte si, že to, co se nepoužívá, chátrá a rychle stárne. Radujte se, že Vám stále ještě zbývá mnoho dnů života. Proto s nimi zacházejte moudře a na téma "nemoci" hodně rychle zapomeňte! A to nejen o vánocích. (JD)

Rozvoj ovocnářství na Veselici

Nejrozšířenějšími ovocnými stromy, které jsou v současnosti pěstovány v naší obci a v okolí, jsou jabloně. Prvotním místem jejich vzniku je oblast Zakav kazí, Íránu a Turkestánu. Odtud se jabloně šířily do Malé Asie a přes Řecko a Itálii do ostatních zemí Evropy. O pěstování jablek ve starém Řecku jsou zprávy již z roku 287 před n. l. Římané již znali i roubování jablek a odtud šířili ušlechtilé odrůdy jablek do dalších zemí Evropy.

V 9. století začali pěstovat jabloně v Čechách i Slované. Větší rozkvět jejich pěstování v naší zemi nastal za vlády krále Karla IV. První spisy o pěstování a roubování jablek se u nás objevují až za vlády Rudolfa II. V této době se jablka z Čech vyvážela do Německa a pobaltských států. Na přelomu 18. a 19. století byla v Poděbradech soustředěna kolekce 260 druhů jablek a koncem 19. století bylo v arbitru v Újezdu u Průhonice již soustředěno 900 druhů jablek.

Po první světové válce se u nás pěstováním jablek dále zkvalitňovalo a v roce 1930 byl sestaven první československý (celostátní) sortiment ovoce. V něm byly odrůdy jablek soustředěny do dvou skupin. Na odrůdy hlavní - určené pro velké sady, a na odrůdy vedlejší - určené pro zahrady.

K rozvoji ovocnářství v katastru naší obce dochází počátkem 19. století. Začínají se zde pěstovat zvláště jabloně, švestky, hrušky a třešně. Veselice má svoji polohou pro pěstování ovocných stromů velmi dobré podmínky. Hlavní výsadba ovocných stromů v katastru naší obce započala s výstavbou cukrovaru, ovocnářny a lihovaru v Dolním Bousově (po první světové válce). Do té doby bylo ovocnářství v naší obci na nízké úrovni. Veselické stráně a zahrady byly většinou využívány pro pastvu hovězího dobytka a ovcí. Ještě v roce 1910 byl součástí dvora Veselice ovčín o rozloze přes 20 hektarů. Teprve v roce 1913 byl majiteli dvora (Holuškovými) ovčín zrušen a jeho jednotlivé parcely prodány chalupníkům a domkářům v obci. Noví majitelé těchto pastvin začali na nich, na svých zahradách a podél cest, vysazovat ovocné stromy (zvláště jabloně, švestky a třešně). Uvědomovali si, že ovocnářna a lihovar v Dolním Bousově budou trvalými odběrateli těchto produktů. V této době poptávka po ovocných produktech ve městech narůstá. Nejvyšší kvalita ovoce je sadaři vykupována a dováženo zejména do Liberce a Jablonce. Obchodem s ovocem se v této době v obci zabývaly rodiny Vošvrdoва a Šimonova. Kromě toho byly u každé větší chalupy a i u dvora Veselice vybudovány sušárny ovoce (v obci jich bylo asi 26). Zde se sušily hlavně švestky a na křížaly jablka a hrušky. Byly oblíbenou pochoutkou a velmi zdravým doplňkem jídelníčku snad ve všech rodinách a z části se prodávaly zájemcům z okolních obcí a do Mladé Boleslavi. Velmi známé a žádané pro svoji kvalitu se staly zejména třešně z naší obce.

Rozkvetlé stromy na stráních, v zahradách a podél cest jsou ještě dnes každoročně ozdobou naší obce a v této době je na Veselici překrásně. Za to patří dík především našim předchůdcům, kteří tyto stromy vysázeli a ošetřovali. Bohužel, postupně po zrušení cukrovaru, ovocnářny a lihovaru v Dolním Bousově nastaly s odbytím ovocných produktů problémy a výsadba nových ovocných stromů téměř ustala. V ČSR v letech 1950 - 1970 dochází postupně ke zcelování pozemků a rušení alejí ovocných stromů mezi menšími polnostmi. Jsou zakládány velké ovocnářské farmy, kde se pěstují nové šlechtěné odrůdy ovocných stromů. V současnosti se navíc k nám ve velkém množství dováží levnější a kvalitnější ovoce z jižních a západních zemí Evropy. To vše ve svých důsledcích vede postupně ke snižování rozlohy ovocných sadů u nás a k nezájmu o naše ovocné produkty. Je velká škoda, že se tento stav negativně projevuje i v katastru naší obce a v širokém okolí. Ovocné stromy v zahradách a na stráních stárnou a nově se vysazují jen minimálně.

V posledních letech se ovocnářství v naší obci věnují František Chromovský, Josef Kodrík ml., Josef Srb st. a M. Bulíř. Zaměřují se na pěstování broskvoní, meruněk a nových druhů jablek. Zasluhou zemřelého Františka Jakubce st. byly v obci vysázeny desítky stromů ořešáků. Těm se v katastru naší obce rovněž daří. V některých zahradách majitelé a chalupáři rovněž vysazují mladé ovocné stromy. Snad se tedy přece jen podaří udržet ovocné sady na Veselici pro naše děti a pro okrasu celé naší obce.

Závěrem Vám předkládáme výběr ovocných stromů, kterým se v katastru naší obce daří a dávají kvalitní a bohatou úrodu ovoce. (Využíváme zkušenosti Josefa Kodříka ml.)

Ořešáky: Pěstujte odrůdy Jupiter a Apollo. Sázajte pouze ořešáky roubované!

Hrušky: Nejlépe se u nás daří odrůdám Lukasova, Konference a Madam Werte.

Švestky a slivoně: Švestky jsou celostátně značně napadeny chorobou Šárka. Ze slivoní se v katastru naší obce daří zejména odrůdám Čačanská lepotice a Čačanská naibolaja. Jsou to odrůdy ranější, velkoplodé, ale s nižší cukernatostí. Bohatě plodí.

Meruňky: Jako nejvhodnější se ve zdejších podmínkách jeví odrůda Sabínovská a Pavlot.

Broskvoně: Doporučuji se odrůdy Harbinger a Red Haven.

Jabloně: Na Veselici se daří všem odrůdám. Nejvhodnější se jeví odrůdy Rubín, Šampion, Idaret a Kids Orange. (RD)

Naše příjmení - jejich vznik

Naše příjmení vznikala historickým vývojem od 14. století. Nejprve u šlechty a potom u měšťanů a svobodných sedláků. S postupným zdokonalováním společnosti vyžadovala veřejná správa stále přísnější evidenci osob a docházelo k ustanovení příjmení. V roce 1780 došlo k uzákonění neměnnosti dědičného příjmení a i bezzemci a čeled dostali svá stálá příjmení.

Současná grafická podoba našich příjmení je určena od poloviny 19. století, kdy byla provedena pravopisná reforma. Vedle křesťanských jmen domácího původu se objevují počestnější jména biblická, latinská, německá a předkřesťanská jména slovanská. Ve svém historickém vývoji příjmení označovala otce, nebo byla tvořena z názvů místních jmen, nebo původu majetku. To bylo obvyklé u šlechty a měšťanů (Bejšovec z Býšova, Tomáš Štítný ze Štítného, Samšínák ze Samšína apod.). Dále byla tvořena z domovních znamení a erbů (Anděl - dům u Anděla, Kotva - dům ve znamení kotvy). Nebo bylo využito tvarů těla, vlastnosti hlasu, povahy, věku a vystupování (Hlavatý, Pokorný, Starý, Slabý, Dítě apod.).

Další skupina tvorby příjmení je tvořena z názvů sociálních skupin, úřadů, řemesel a řemeslnických nástrojů (Měšťan, Zeman, Sedlák, Hrabě, Starosta, Kovář, Truhlář, Bednář, Švec, Kočí, Moučka, Krupička, Palička, Perlík). Neméně početná je i skupina příjmení vzniklá z názvů dopravních prostředků, hudebních nástrojů, zbraní, nádob, částí oděvů apod. (Kočár, Trubka, Kord, Sklenička, Lavička, Kabát, Rubáš apod.).

V příjmeních další skupiny se odráží náboženství, ideologie, názvy biblických osob, ztělesnění některých vlastností člověka, příslušnosti k církvím apod. (Kain, Koliáš, Pohan, Otčenášek a další).

Inspiraci pro tvorbu příjmení poskytovala i živá a neživá příroda. Bylo využíváno zejména živočichů a vlastností člověka, které měl společné se zvířaty. Do 11. století to byla příjmení Káně, Vlčan, Rak, Žába apod. Mnoho příjmení vznikalo rovněž z názvů domácích zvířat, lovné zvěře, ptáků, vodních živočichů, hmyzu a částí zvířecích těl: Býček, Koníček, Zajíc, Liška, Holub, Rybka, Karas, Chroust, Červ, Růžek, Noha a další.

Od názvů rostlin a jejich částí, jakož i z názvosloví neživé přírody, přírodních jevů a nebeských těles byla tvořena příjmení např. Květ, Růžička, Fiala, Vokurka, Malina, Křemen, Mráček, Rosa, Slunéčko, Nečas.

V místech, kde se stýkaly různé národní jazyky, vznikala příjmení ze slov cizího původu. Bylo tomu zvláště po bitvě na Bílé hoře, kdy však docházelo k hromadnému poněmčování českých příjmení: Sedlák - Bauer, Pekař - Bäcker, Švec - Schuster a další.

Na rozvoj příjmení měla rovněž vliv válečná tažení, například napoleonská, nebo válka třicetiletá. Vznikají příjmení Duffe - Dufek, Peugeot - Pažout, Banér - Banýr a další.

V naší obci si můžeme vznik a význam příjmení ověřit u některých veselických rodin.

HALAMA: mladý sedlák. **JAKUBEC:** druhorozený syn (z hebrejského Jahagóbn). **JANSA:** z latinského jména Johannes a z hebrejského Jochanán. **KOLIÁŠ:** velký člověk - z biblického obra Goliáše. **KŘÍŽ:** z osobního jména Kristian. **LUKEŠ:** z latinského jména Lukas. **MATOUŠEK:** z hebrejského Mattithjah (dar Boží). **NOVOTNÝ:** ze starého českého přídavného jména nový. **NAJMAN:** z německého Neumann - nový usedlík. **PELC:** z německého Pelz (houští, kožich). **POKORNÝ:** skromný, trpělivý, podrobující se. **RYS:** název šelmy. **RÝDL:** zdobnělina osobního jména Rudolf (staroněmecky Hrod a Olf). **ŠAFRÁNEK:** název rostliny - rostlinného barviva. **ŠOLC:** představený obce. **ŠTĚPANOVSÝ:** z místního jména Štěpánovic. **TAUCHMAN:** bydlící u rybníka (z němčiny). **TUMA:** dvojče, blíženeček, z osobního jména Theoma. **BUK:** název stromu. **BURDA:** hřmotný a tělnatý člověk (odvozeno z domácího tvaru Burian). **BUCEK:** buclatý člověk, odvozeno ze jména Budislav. **BURIÁN:** odvozeno ze jména sv. Jana (Bur-Jana = den sv. Jána). **DOŠKÁŘ:** pokrývač - výrobce došků. (JD)

Historie rodu Halamových

Zakladatelem veselického rodu **HALAMOVÝCH** byl v 18. století rolník **JAN HALAMA**. Hospodařil ve Veselici v chalupě čp. 7 a z jeho manželství se narodilo osm dětí - šest dcer a dva synové Antonín a Josef.

Dcera BARBORA: provdala se za Josefa Pažouta z Veselice čp. 15. Narodilo se jim šest dětí: synové Josef, František a Václav, dcery Marie, Božena a Anna.

Dcera FRANTIŠKA: provdala se za Václava Švejdu z Veselice čp. 9. V manželství se jim narodily tři děti - Anna, Marie a Josef. Ostatní čtyři dcery se provdaly mimo obec.

Syn ANTONÍN: oženil se s Růžnou Černohubkovou z Přistoupimi. Přestěhoval se do Prahy, kde pracoval u Československých státních drah.

Syn JOSEF: oženil se s Marií Studenovou ze Skuřiny. V manželství se jim narodily tři děti - Antonie, Josef a František. Po smrti manželky se Josef oženil znovu, tentokrát s Antonií Vokounovou z Řitonic a v manželství se jim narodila dcera Marie. Z jejich dětí:

ANTONIE: provdala se za Jaroslava Hradce, truhlářského mistra do Domousnic.

FRANTIŠEK: přestěhoval se do Prahy, kde pracoval u Dopravních podniků města Prahy. Zde se oženil a v manželství se jim narodila dcera Hana.

JOSEF: zůstal ve Veselici a hospodařil na chalupě čp. 7. Oženil se s Annou Švejdovou z Veselice čp. 9. Narodily se jim tři děti - dvě dcery a syn Miroslav. Obě dcery v raném mládí zemřely. Syn Miroslav vystudoval Vysokou zemědělskou školu v Praze. Po ukončení studia pracoval jako agronom v JZD Veselice a později jako pracovník Okresní zemědělské správy. Oženil se s Boženou Kroupovou z Hronova a přestěhoval se do Náchoda.

MARIE: dcera z druhého manželství Josefa se provdala za Jaroslava Klabana, obchodníka z Dolních Rokytňan. Přestěhovali se do Horních Počernic a narodily se jim tři dcery - Eva, Jaroslava a Marie. Všechny dcery stále udržují svůj vřelý vztah k naší obci a pravidelně dojíždějí do rodné chalupy čp. 9. V letošním roce dcera Jaroslava (provdaná Drahorádová) zakoupila ve Veselici dům čp. 36 po Františku Novotném.

Druhá soutěž malých rybářů na Veselici

Dne 31. srpna 1996 se v rybníku u chatové osady ve Veselici uskutečnila soutěž malých rybářů. Stala se svátkem pro děti z naší obce i některých dětí z okolních obcí před ukončením letošních školních prázdnin. Zúčastnilo se jí 25 dětí ve věku od tří do 13 let, což svědčí o jejich velkém zájmu o rybaření.

Zahájení soutěže provedl RNDr. Ludvík Herzán. Ten v 8 hodin přivítal všechny účastníky a popřál jim hodně zdaru při rybolovu. Po losování stanovišť, které provedl organizátor soutěže Václav Rys, se děti s jásotem rozeběhly na vylosovaná stanoviště. Rybolov zahájil výstřelem z pušky v 9 hodin řídící soutěže Vladimír Burda.

V 10.30 h byl rybolov na 20 minut přerušen. Organizátoři zabezpečili pro děti na tuto dobu občerstvení (špekáčky s hořčicí a chlebem a limonády). Špekáčky si děti opékaly na táborovém ohni a moc jim chutnaly. Potom soutěž pokračovala a děti si mohly vybrat stanoviště podle vlastního uvážení. Bohužel, tento den ryby nebraly a děti většinou marně čekaly, zda nějaký kapřík zabere na návnadu na jejich udici. Ve 12 hodin byla soutěž ukončena a pořadatelé provedli vyhodnocení výsledků. Největšího kapra (44 cm) ulovil Toník Vlasák (v součinnosti se svým dědečkem).

Celkové výsledky: 1. místo: čtyřletý Toníček Vlasák, 2. Břetislav Hanuš, 3. Vladimír Burda, 4. Miroslav Pažout. Všichni účastníci soutěže byli odměněni velmi pěknými věcnými cenami, které zajistili hlavní sponzor akce RNDr. Ludvík Herzán a částečně i starosta obce Miroslav Pažout a Petr Strnad (Potraviny Mix Mladá Boleslav). Vítěz obdržel velký rybářský naviják. Druhý v pořadí získal rybářskou udičku. Nejmladší účastník rybolovu, tříletý Jiříček Rys, dostal jak odměnu největšího uloveného kapra.

Dětem se tato soutěž určitě moc líbila a jistě se jim večer dobře usínalo. Všem organizátorům soutěže v rybolovu patří naše poděkování a uznání za jejich velkou obětavost. Vždyť takových akcí zaměřených na soutěžení a zábavu dětí dnes vidíme velmi málo. Ještě jednou touto cestou Vám za veselické děti za zorganizování soutěže děkujeme. Děti se již určitě těší na její třetí pokračování v příštím roce 1997.

Informace o činnosti hasičského sboru

Hasičský sbor ve Veselici je dlouhodobě neaktivnějším spolkem v naší obci. Velkou zásluhu na tom mají současný velitel František Bucek a Miroslav Pažout, kteří se svědomitě starají o provozuschopnost požární techniky a pohotovost hasičského sboru k plnění úkolů.

Velkým kladem je, že se daří doplňovat sbor novými mladými muži a tyto pro plnění úkolů připravit. Svědčí o tom i to, že se veselický hasičský sbor každoročně zúčastňuje okrskové soutěže. V letošním roce se okrsková soutěž hasičských sborů uskutečnila 25. května 1996 ve Skyšicích. Zúčastnilo se jí 10 sborů s těmito výsledky.

muži	štafeta	útok	celkem bodů
Domousnice	81	84	160
Rabakov	78	72	150
Ledce	86	67	153
Prodašice	86	diskval.	-
Skyšice I	77	42	119
Skyšice II	84	67	151
Řitovice I	84	49	133
Řitovice II	86	58	144
Ujkovice	83	60	143
Veselice	90	55	145

Celkové pořadí: 1. Skyšice I 119, 2. Řitovice I 133, 3. Ujkovice 143, 4. Řitovice II 144, 5. Veselice 145, 6. Rabakov 150, 7. Skyšice II 151, 8. Ledce 153, 9. Domousnice 160 bodů, 10. Prodašice diskvalifikace.

Od bronzové příčky dělily naše požární družstvo pouhé tři body. K úspěšné reprezentaci v soutěži upřímně blahopřejeme. Do příštího roku 1997 přejeme našemu hasičskému sboru hodně úspěchů a trvalou pohotovost k plnění úkolů. (RD, FB)

Společenská kronika

Narození: 13. října 1996 v Mladé Boleslavi Jiří HEGEDŮS

Výročí: 15. července 1996 Libuše a František ŠTĚPANOVSKÝCH (25 let společného života)

31. července 1996 Jarmila a Miloslav BULÍŘOVI (25 let společného života)

12. listopadu 1996 Marie a Josef KODRIKOVI (30 let společného života)

Životní jubileum:	25 let	23. června 1996	Pavel PAŽOUT
		31. prosince 1996	Marcela ŠAFRÁNKOVÁ
	30 let	17. srpna 1996	Václav BUCEK
	40 let	16. července 1996	Miloslav RÝDL
		12. září 1996	Zdeněk HLAVÁČ
		21. září 1996	Miroslava ĎOUBALÍKOVÁ
	70 let	14. srpna 1996	Rudolf DUFEK
	75 let	4. září 1996	Jan ČECHOVSKÝ
		20. prosince 1996	Karolína BUKOVÁ

Blahopřejeme!!!

Dne 13. září 1996 oslavil své 70. narozeniny pan **Václav JANSÁ**, veselický rodák (nyní bydlící v Bulovce u Frýdlantu). Do dalších let vše nejlepší, hodně zdraví a životní pohody přejí manželka, synové a sestry s rodinami.

Dne 20. prosince 1996 oslaví paní **Karolína BUKOVÁ** z Veselice čp. 59 75 let svého krásného a plodného života. Do dalších let hodně zdraví a mnoho krásných chvil se svými nejbližšími přejí syn Zdeněk s manželkou Jitkou, vnoučata Martínek a Verunka a sourozenci Miroslava, Josef a Jiří s rodinami.

K tomuto přání se plně připojujeme. Za svoji dlouholetou veřejnou činnost a obětavou práci pro naši obec si to zaslouhuje. Přejeme Vám, milá paní Buková, abyste si ještě hodně let udržela zdraví a životní elán a dále rozdávala hřejivá slova občanům naší obce.

Omluva: Moc nás mrzí a omlouváme se za to, že nám při sazbě posledního Veselického zpravodaje "vypadlo" poděkování rodiny **MICHNOVÉ** a **ŠOLCOVÉ**. Uveřejňujeme je dodatečně v tomto výtisku.

Poděkování: Děkujeme všem přátelům a známým, kteří se přišli naposledy rozloučit s naší drahou maminkou, babičkou a prababičkou, paní **Miloslavou Matouškovou**. Děkujeme též za projevy soustrasti, květinové dary a za krásná slova na rozloučenou pronesená panem **Františkem Pažoutem**. **Rodina MICHNOVA a ŠOLCOVA**

Do Veselického zpravodaje přispěli:

Václav Brodský, František Chromovský, ing. Jiří Campr, Josef Rýdl, ing. L. Šmejkalová, ing. Miroslav Halama, Josef Chromovský, Věra Neufusová, Aloisie Šimonová, Hana Runčíková, M. Hejnová, Anna Matoušková, Václav Bohuslav a rodina Jansova. Děkujeme!!!

Pro naše hospodyňky

Pro zpestření vánočního jídelníčku doporučujeme:

PRECLÍKY: Potřebujete: 1 kg hladké mouky, 25 dkg Héry (margarinu), 5 dkg sádla, 2 dkg soli, 3 dkg kvasnic, 3 dkg cukru na zářel do kvasnic, 1 lžice pepře (dle chuti je možno i přidat). **Postup práce:** Vše se zadělá vlažnou vodou v tužší těsto. Po vykynutí se dělají kulaté preclíky o váze dvě a půl dekagramu. Po vykynutí se máčí ve vejci (rozmíchá se 1 vejce a 4 lžice studené vody). Pak se dávají preclíky do máku se solí a na plechu se nechají dokynout. Pečeme je zvolna asi 20 minut. Do preclíků je možno přidat též zázvor.

DORT: Potřebujete: 7 vajec, 25 dkg polohrubé mouky, 13 dkg cukru krupice (žloutky a bílky zvlášť). **Postup práce:** Žloutky mícháme s 10 dkg cukru asi 10 minut. Potom ušleháme do tuha bílky vajec a 3 dkg cukru. Pak žloutky vlejeme do ušlehaných bílků a lehce vmícháme mouku. Když je piškotové těsto hotové, dáme je do vymazané formy a pečeme zvolna 20 minut. Po vychladnutí asi za dvě hodiny piškot rozkrojíme na dva nebo tři díly a plníme krémem.

KRÉM DO DORTU: Potřebujete: 1 máslo, 1/2 Héry, 13 dkg cukru, 4 lžice vlahého pudinku, 1/2 sáčku vanilkového cukru, 2 lžice rumu. Pokud chceme krém tmavý, přidáme 2 až 3 dkg kakaa. **Postup práce:** Máslo, Héru a cukr ušleháme. Potom přidáme pudink (případně i kakao) a vše dokonale promícháme. Závěrem přidáme rum a promícháme.

Obecní zastupitelstvo a redakční rada přejí všem spoluobčanům a čtenářům Veselického zpravodaje příjemné prožití vánočních svátků a do nového roku 1997 hodně zdraví, štěstí, spokojenosti a radosti.

VESELICKÝ ZPRAVODAJ. Vydává redakční rada zpravodaje obce Veselice: Rudolf Dufek, ing. Josef Doškář, Josef Pažout, František Pažout a Marcela Šafránková. Vychází dvakrát ročně. Prosíme, abyste případné návrhy, příspěvky a připomínky adresovali na Marcelu Šafránkovou, Veselice čp. 8.